

تعاونی ها در ایتالیا

بر اساس قانون مدنی ایتالیا شرکت تعاونی به شرکتی گفته می شود که توسط عده ای و از طریق مدیریت دسته جمعی با هدف دستیابی به منافع مشترک و ارائه کالا و یا خدمات به اعضا تعاونی تأسیس گردیده باشد (کالا و خدماتی که خود دلیل تأسیس شرکت تعاونی بوده است) بر اساس همین تعریف پایه های نظام تعاونی در ایتالیا، اصول تعاون، منفعت مشترک، همیاری و دموکراسی باشد. ماده ۴۴۵ قانون اساسی ایتالیا عملکرد تعاون و همیاری شرکت های تعاونی را که بدون هیچگونه مقصود سوداگری شخصی انجام گیرد را به رسمیت می شمارد

ساختار حقوقی

تا سال ۲۰۰۱ میلادی در ایتالیا حداقل تعداد اعضا برای تأسیس شرکتهای تعاونی ۹ نفر بوده ولی از این سال به بعد با اصلاحات در قوانین شرکت ها حتی با تعداد ۳ نفر نیز می توان یک شرکت تعاونی تأسیس نمود. تسهیلات مالیاتی به موجب قوانین ویژه ای برای شرکتهای تعاونی که اصل همیاری متقابل به عنوان یکی از دلایل قالب تشکیل شرکت محسوب می - گردد، در نظر گرفته شده است.

انواع شرکتهای تعاونی

شرکتهای تعاونی در سراسر ایتالیا عمدتاً به سه دسته تقسیم می گردند:

۱. شرکتهای تعاونی کار: در این دسته از شرکت ها اعضا خود یکی از کارکنان شرکت می باشند (تعاونی های اجتماعی نیز در همین راستا قرار می گیرند).

۲. شرکتهای تعاونی مصرف: در این دسته از شرکت ها اعضا عمدتاً مصرف کننده کالاهای ارائه شده از طرف تعاونی می باشند.

۳. شرکتهای تعاونی پشتیبان: در این دسته از شرکتهای تعاونی خودکارآفرین مستقل بوده و تولیدات خود را در اختیار تعاونی مادر قرار داده و متقابلاً کالاهای مورد نیاز خود را از همان تعاونی خریداری می نمایند.

شرکتهای تعاونی بر اساس ماهیت اعضا و اهدافی که دنبال می کنند به اشکال مختلفی تقسیم می گردند. بر اساس همین تقسیمات تا ژانویه ۲۰۱۹ در بانک اطلاعات وزارت توسعه اقتصادی ایتالیا تعداد ۱۱۶.۲۲۲ شرکت تعاونی به ثبت رسیده است که در جدول زیر تعداد شرکتهای فعال در هر حوزه و زمینه فعالیت هر یک معرفی گردیده است.

در حال حاضر ۴۳ هزار شرکت تعاونی که بیش از یک میلیون و یکصد هزار نفر در آنها مشغول به کار می باشند عضو این اتحادیه هستند. بعلاوه بالغ بر ۱۲ میلیون نفر عضو تعاونی های مختلف این اتحادیه می باشند و به طور متوسط سالیانه ۱۲۷ میلیارد یورو درآمد ایجاد می نمایند.

تعاونی ها در مالزی

تاریخچه تعاونی ها در مالزی به اوایل قرن بیست برمی گردد. در آن زمان کشاورزان به شدت تحت فشار و استثمار واسطه گرها بودند و حتی مجبور بودند برنج خود را پیش فروش کنند تا بتوانند وام هایی که می گرفتند. در جامعه شهری نیز شهر نشینان گرفتار مشکلات ناشی از رباخواران بودند. لذا تشکیل تعاونی ها در پاسخ به حل چنین معضلات طاقت فرسایی بود. امروزه دولت مالزی، مسئول ترویج و توسعه تعاونی هاست. از نظر دولت، نهضت تعاون محرک اولیه و یاریگر اصلی دولت در توسعه اقتصاد ملی است. ارتباط دولت با بخش تعاونی بسیار نزدیک بوده و در این جهت دولت تلاش می کند تا تمام موانع موجود در مسیر فعالیت و رشد تعاونی ها را حذف کند. تا به امروز رشد و توسعه نهضت تعاونی در مالزی به طور دقیقی توسط دولت تنظیم و مورد نظارت قرار گرفته است. پورتفولیوی تعاونی ها تحت نظارت وزارت زمین و توسعه تعاون است که به وسیله دپارتمان توسعه تعاون پایش می شود. نیازهای آموزشی و تعلیمی به وسیله کالج تعاونی مالزی که آن نیز تحت نظارت وزارت نام برده می باشد، فراهم می شود. بالاترین نهاد غیر دولتی تعاونی ها در مالزی ANGKASA است که به لحاظ جایگاه ساختاری، معادل اتاق تعاون مرکزی در ایران می باشد. تا سال ۲۰۱۱، ۹۰۷۴ تعاونی ثبت شده با تعداد عضویتی برابر با هفت میلیون نفر گزارش شده است.

گرایش های اقتصادی تعاونی

تعاونی ها در مالزی در گرایش های متعددی فعالیت دارند که مهمترین آنها به شرح زیر است: تعاونی های خدمات، تعاونی های مسکن، تعاونی های آموزشی، تعاونی های حمل و نقل، تعاونی های کشاورزی، تعاونی های صنعتی، تعاونی های بانکی و مالی. بر اساس آمار کمیسیون شرکت های تعاونی مالزی (MCSC) قدرت نهضت تعاون مالزی در بخش خدمات، به ویژه بخش خدمات مالی آن - یعنی تعاونی های بانکی و اعتبار - نهفته است که در سال ۲۰۱۱ بیش از ۸۹ درصد از کل گردش مالی تعاونی های مالزی را به خود اختصاص داده است.

دولت، تعاونی ها و کاهش فقر

دولت مالزی تلاشهای زیادی در جهت کاهش فقر انجام داده است. قشر فقیر در مالزی در ایالت های کلنتان^۱، ترنگانو^۲، کداح^۳، پرلیس^۴ و صباح متمرکز شده اند. وقوع فقر و فقر خشن در مالزی به ترتیب ۵.۷ درصد و ۱.۲ درصد در سال ۲۰۰۴ نسبت به سال ۱۹۹۹ کاهش داشت. خانوارهای فقیر عمدتاً روستایی بودند و از طریق کشاورزی امرار معاش می نمودند.

سیاست های ملی

در سال ۲۰۰۲ سیاست ملی تعاون از سوی دولت به تصویب رسید و از سال ۲۰۰۴، سیاست ملی تعاون به اجرا گذاشته شد. در این سیاست، بخش تعاون به عنوان بخش رسمی در کنار بخش های دولتی و خصوصی در توسعه اقتصاد ملی شناسایی شده است. این سیاست دو هدف کوتاه مدت و بلندمدت را دنبال می کند. هدف کوتاه مدت آن افزایش آگاهی و شناخت عامه مردم درباره ماهیت

^۱ Kelantan

^۲ Terenggaun

^۳ Kedah

^۴ Perlis

و فرهنگ تعاون و اهداف بلندمدت آن رقابتی کردن تعاونی‌ها با هدف فقرزدایی، اشتغالزایی، ایجاد فرصت‌های تجاری و بالا بردن سطح زندگی مردم بر اساس اصول تعاون و همچنین تبیین نقش دولت در تنظیم و اجرای قانون تعاون است.

تعاونی‌ها در هند

ریشه‌های پیدایش این نهضت به سال‌های پایانی قرن نوزدهم بر می‌گردد. روستائیان هند در پایان قرن نوزدهم به علت خشکسالی‌های مستمر و وضعیت نامناسب کشاورزی و بدهی روزافزون و فقر شدید، وضعیتی رقت بار داشتند. دولت هند در دوران استعمار بریتانیا، اقدامات اجرایی و حقوقی را برای کاهش مشکلات کشاورزی و شرایط غیر انسانی روستائیان به کار گرفت. این نهضت در بیش از یک قرن حضور خود در عرصه اقتصادی این کشور، همواره از سوی دولت هند به عنوان سیاستی برای توسعه بخش کشاورزی و روستایی حمایت شده است.

جایگاه کنونی نهضت تعاون هند

پس از گذشت بیش از یک قرن از تصویب اولین قانون تعاونی، در حال حاضر هند دارای بزرگترین شبکه تعاونی در جهان است و اتحادیه بین‌المللی تعاون برآورد کرده‌است بیش از ۲۳۹ میلیون نفر از مردم هند عضو این نهضت هستند (ICA, 2015). این شبکه گسترده تمامی روستاهای هند را پوشش داده و نقش مهمی در اقتصاد روستایی و کشاورزی ایفا می‌نماید. در سال ۲۰۰۲ سهم بیش از ۴۶ درصدی در توزیع اعتبارات بخش کشاورزی و ۵۹ درصدی شکر، ۶۵ درصدی امکانات انبارداری و نگهداری کالاهای کشاورزی را در سطح روستاهای هند و سهم ۵۰ درصدی تولید محصولات پلاستیکی و سهم ۵۰ درصدی تولید خوراک دام، نشان دهنده نقش تعاونی‌ها در اقتصاد کشاورزی و روستایی هند هستند. این تعاونی‌ها برای ۱.۷ میلیون نفر به طور مستقیم و برای ۱۴.۳۹ میلیون نفر از طریق خویش فرمایی ایجاد شغل نموده‌اند. مهمترین بخش این نهضت تعاونی‌های اعتبار و کشاورزی هستند. طبق آمار سال ۲۰۱۶، تعاونی‌های هند به ۸۳۳.۵۶۰ تعاونی با عضویتی نزدیک به ۳۰۰ میلیون نفر بالغ می‌شوند.

انواع تعاونی

با گسترش تعاونی‌ها و تاثیر مثبت آنها در حیات اقتصادی روستائیان هند، زمینه قانونی برای تشکیل موسسات تعاونی در سایر گرایش‌های اقتصادی فراهم گردید. اکنون با بیش از ۱۱۰ سال از آغاز فعالیت این نهضت، تعاونی‌ها در اکثر عرصه‌های اقتصادی حضور دارند. زمینه‌های فعالیت آن‌ها عبارتند از:

- تعاونی‌های اعتبار روستایی
- تعاونی‌های اعتبار شهری
- تعاونی‌های تامین نیاز کشاورزی
- تعاونی‌های بازاریابی کشاورزی
- تعاونی‌های فرآوری محصولات کشاورزی
- تعاونی‌های صنعتی
- تعاونی‌های مصرف
- تعاونی‌های ماهیگیری
- تعاونی‌های مسکن

تعاونی‌ها در امریکا

اولین تعاونی شناسایی شده در ایالات متحده (کمپانی بیمه دوطرفه) در سال ۱۷۵۲، یعنی در حدود ربع قرن پیش از تولد سرزمین آمریکا (استقلال آمریکا در سال ۱۷۷۶) ایجاد شد. بنجامین فرانکلین، یکی از امضاکنندگان اعلامیه استقلال، با دیگر اعضا انجمن آتش نشانی برای ایجاد نخستین کمپانی موفق بیمه آتش سوزی در مستعمرات رایزنی کرد. فرانکلین قبلاً در سال ۱۷۳۶ کمپانی اتحادیه آتش را تشکیل داده بود که مدلی برای کمپانی‌های آتش نشانی داوطلب به حساب می‌آمد.

اولین تلاش کشاورزان آمریکایی برای سازمان دهی تشکیلات تعاونی در ۱۷۸۵ با تأسیس انجمن فیلاولفیا برای ارتقا و بهبود کشاورزی اتفاق افتاد. اولین تعاونی‌های رسمی کشاورزی در سال ۱۸۱۰ تأسیس شد که شامل تعاونی لبنیات در گوشن، کانکتیکات و تعاونی صنعت پنبه در ترنتون جنوبی در نیوجرسی بود. با تکیه بر این تعاونی‌ها، دیگر تعاونی‌های تولیدکننده کالاهای مختلف در بخش‌های زیادی از کشور شکل گرفتند. طبق آمار سال ۲۰۱۵، بیش از ۶۴ هزار تعاونی در امریکا فعالیت دارند.

انواع تعاونی

در ایالات متحده، تعاونی‌ها به طرق مختلفی دسته بندی شده اند. تعاونی‌ها تقریباً در هر بخش اقتصاد وجود دارند و اکثر آنها کارکردهایی چندگانه دارند. تعاونی‌ها از بسیار کوچک، از نوع انجمن‌های محله محور تا کسب و کارهای مختلط چندملیتی طبقه بندی می‌شوند. در برابر این گوناگونی، جهت ساده سازی توصیفات و تحلیل‌ها اغلب تعاونی‌ها را با یکی از سه روش زیر طبقه بندی می‌کنند:

۱- فعالیت اقتصادی اصلی. تعاونی‌ها اغلب به عنوان تولیدی، بازاریابی، خرید، مصرف کننده یا خدمات و تعاونی‌های زیرساخت طبقه بندی می‌شوند. هر یک از این گروه‌ها شامل طبقاتی شفاف‌تر که گستره متنوعی از محصولات و کارکردهایی که توسط تعاونی صورت می‌پذیرد را دربر می‌گیرد.

۲- حوزه بازار. تعاونی‌ها می‌توانند با توجه به اندازه بازار؛ محلی، فرامحلی، منطقه‌ای، ملی یا بین‌المللی بودن، طبقه بندی شوند.

۳- ساختار مالکیت. شش مدل مشخص مالکیت تعاونی را می‌توان متصور شد:

(۱) متمرکز

(۲) فدرالی

(۳) ترکیبی از متمرکز و فدرالی

(۴) تعاونی‌های نسل جدید (NGCs)

(۵) «تعاونی‌های وایومینگ» جدید

(۶) تعاونی‌های کارگر-مالک

تعاونی ها در انگلستان

انگلستان سرزمین ظهور و توسعه نهضت تعاونی به شمار می رود. انگلستان نقطه شروع انقلاب صنعتی نیز هست. این دگرگونی بزرگ و عمیق، ضمن این که باعث پیشرفت اقتصادی و تولید در مقیاس صنعتی شد، تبعات اقتصادی دیگری مثل استثمار طبقه فقیر، فقر و گرسنگی را نیز در پی داشت. این تبعات منفی تولید صنعتی بود که برخی از متفکران اقتصادی را به فکر انداخت با استفاده از شیوه تعاونی، اثرات منفی تولید در مقیاس صنعتی را کاهش دهند. این شیوه بعدها همچون انقلاب صنعتی از انگلستان به سایر کشورها گسترش یافت و باز همچون تولید صنعتی در برخی کشورها از انگلستان پیشی گرفت.

جایگاه اقتصادی تعاونی ها

در حال حاضر پس از گذشت بیش از ۱۷۰ سال از تاسیس اولین تعاونی، نهضت تعاونی انگلیس شامل ۶۷۹۶ تعاونی در گرایش های مختلف است که با گردش مالی سالانه ۳۷ میلیارد پوند بخش مهمی از اقتصاد این کشور را تشکیل می دهند. نزدیک به ۱۵ میلیون نفر از مردم این کشور در تعاونی ها به عنوان کسب و کارهای مستقل شامل فروشگاه ها، آژانس های مسافرتی، خدمات کفن و دفن، مزارع انرژی باد، مسکن، باشگاه ورزشی، اتحادیه های اعتباری، مدارس تا مراقبت های اجتماعی عضویت دارند. در این کشور همچنین طرفداران تیم های فوتبال مالک باشگاه ها هستند و مردم مالک فروشگاه ها و کافه های محلی هستند. امروزه اقبال به تعاونی ها به عنوان بستری برای مشارکت مردم در حوزه کنترل های اقتصادی مردم رو به افزایش است. نتایج یک تحقیق نارضایتی مردم را از میزان کنترل آن ها در اقتصاد، محل کار و جوامع محلی نشان می دهد. این گزارش آشکار می سازد که تعاونی ها به عنوان روشی برای افزایش تاثیر در اقتصاد و تامین خدمات محلی پاسخی برای این چالش مطرح هستند. نتایج این تحقیق نشان می دهد: نزدیک به دوسوم (۵۹ درصد) مردم معتقدند هیچ کنترلی بر اقتصاد ندارند که این نسبت در مورد تجارت های بزرگ بریتانیا به ۶۲ درصد می رسد. نیز دوسوم مردم علاقه مندند که مراکز خدمات محلی شان تعاونی باشند. این تمایل برای مراکز تفریحی (۶۹ درصد) و مراکز نگهداری سالمندان (۶۶ درصد)، سوپرمارکت و مراکز بهداشت و درمان (۶۸ درصد) تعاونی است. دیگر آنکه، ۶۲ درصد مردم تعاونی ها را کسب و کارهای منصفانه قلمداد می کنند. طبق آمار سال ۲۰۱۷ تعداد تعاونی های مستقل در انگلستان ۶۸۱۵ و تعداد اعضای آنها ۲۲۶.۳۰۰ نفر بوده است. این تعاونی ها در سال ۲۰۱۷ دارای گردش مالی مجموعاً به میزان ۳۵ میلیارد و ۷۰۰ میلیون پوند بوده اند.

پایداری کسب و کار

مطابق آخرین گزارش تحلیلی اداره ملی آمار انگلستان، ۴۰ درصد کسب و کارهای این کشور در ۵ سال اول باقی می ماند. همچنین ۸۰ درصد تعاونی هایی که در ۵ سال گذشته فعالیت شان را آغاز کرده اند هنوز قوی باقی مانده اند.